

ԱՐԵՎՈՅՆ ԱՐԵՎԱԿԱՆ

ըինսաւոր Օրակլրութիւն մը հրատարակելու ՀՍՅ-
ՔԵՆԱՍԻՐ անունով, և այս օքերա հրատարակելու
է ազայ Խաչատրութ Յ. Ա Ելիքսելումեանցին վերա-
տեսչութեամբը :

Դաւթէժէն կը գրէն ապրիլ 20 թիւով:

“Եշօթը տարի է՝ ՚ի վեր աս քաղաքը կը բնակէր
վանեցի Դագար վարդապէտ անունով արժանապա-
տիւ և զիտնական վարժապէտ մը Դենդեանց զար-
մէն, որ հրամանաւ հանդուցեալ սրբազն Հօհան-
նէս կախողիկոսին, եկած էր Դջմիածին երթա-
լու համար : Բայց Դաւրէժու հայազգի ուսումնա-
սէր յարգիներուն խնդրանօքը հոս մնացէր էր վար-
ժապէտութեան պաշտօնով . որն որ խիստ արժանա-
ւորութեամբ կը կատարէր ու յիշեալ եօթը տարրվան-
միջոցին շատ հայազգի տղաքներ վարժեց քերա-
կանութեան, ճարտասանութեան, տրամարտանու-
թեան և թուաբանութեան արհէտաներուն, նմանա-
պէս և հայոց պատմութեան մ-ջ : Շատոնցմէ ՚իվեր
Դաւրէժ քաղաքը ասանկ զիտնական հայազգի
վարժապէտ մը չէր տեսէր . բայց կը ցաւինք շատ
որ քանի մը տգէտ անձանց վարմունքներէն զժւա-
րիլով ձգեց մեր քաղաքը ու ամսուս ութին խսպա-
հան գնաց, ըստ խնդրոյ Առւրենեանց Եստուածա-
շնորհ Հօհաննէս Լավիսկոպոսին . որուն ուսումնա-
սիրական գովելի եռանդին վրայ հաւաստի ըլլալով
կը յուսանք որ աս զիտնական անձին արժանաւորու-
թեանը համեմատ պատիւ պիտի ընէ անոր, իր հայ-
րագութ խնամքին տակը վարժապէտութեան պաշ-
տօնի մէջ պահէլով խսպահան իր բոլը, հայազգի
մանկանց յառաջադիմութեանը համար”:

Ապրիլ 19 թիւով Յոպպեէն կըդրէն թէ , և որին
Վարայական Շաբաթութիւն Վալտրդ իշխանը Շրու-
սիայի , Վագիպտոսէն Գաղզայ անցեր է ու անկէ ապ-
րիլ 16 ին Ուէմլէ գացեր է . ուր տեղ օր մը մնա-
լով Երուսաղէմ երթալու Ճամբայ հլեր է . հինգ օր
միայն պիտի մնայ եղեր հոն ու անկէ Գալանսկոս
(շամ) անցնելով կըկին պէրութ պիտի դաւնայ :

մէջ Թաթարներուն եկած ժամանակը հանդիպած անցքերը գրած էր 1236 էն ինչւան 1265 :

Ա եծին Ա արդանայ զրած ընդհանուր պատմութիւնն
ալ շատ յարգի է ճշգութեան ու հմտութեանը կողմէն .
որ աշխարհիքիս ստեղծմանէն կըսկսի , ինչւան Ճեթում
ա կուգայ , 1267 թուականը :

Կիրակոս գանձակեցի աշակերտակից Ա արդանայ , աս
ալ գրեց աղքային պատմութիւնը Տրդատ Թագաւորին
Ժամանակին ինչւան վերօյնիչեալ Հեթում ա : Աս պատ-
մութեան մէջ կըդտնըւին շատ օգտակար յիշատակու-
թիւններ արաբացոյ ու թաթարներուն վրայօք :

Աս դարձուս մէջ Ո՞աղաքիա գիտնական վարդապետն
ալ պատմութիւն մը գրեց, թաթարներուն Ասիայի մէջ
ըրած արշաւանքը ու կոտորածը ստորագրելով. իր պատ-
մութիւնը կըհասցունէ ինչւան 1272 տարին:

‘Ամսնապէս նոյն դարուն ծաղկեցաւ անւանի պատմիչը
Ո հրամ ուռհայեցի, որ Լեռն գ թագաւորին ատենա-
Դպին էր, ու անոր հրամանովը շարունակեց Ալիլիկիայի
հայոց թագաւորներուն ժամանագրական կարգը, ինչւան
1280 տարին :

¶ ወათዕኑሁ በተናኝ ኃይልና ስት ማውጣት ተቻለዋል፡ ይህንን የሚከተሉት የፌዴራል ስርዓት ተመዝግበ ይችላል፡

Կորին Ռքայական Հարձրութիւնը Ուշմէ եղած
ատենը բարեհաճեր է մարդասիրաբար ընդունելու
Յոպավէի Տրուսիոյ հիւպատոսի փոխանորդ հայ-
աղքի յարգամեծար Յակոբ աղան Սրապիոն Մու-
րատեան . որ պատիւ ունեցեր է իր խռնարհական
յարգութիւնը մատուցանել նորին Ռքայական
Հարձրութեանը :

ՊԵՐԵՔՍԵՂԸ օրագիրներուն մէջ կըկարդացւի
հետևեալ մանրամասն ծանօթութիւնը | իէժ քաղքի
հըկըթէ ձամբուն վրայ հանդիպած դիպւածին :

“Երբո՞յ շղգեկառքը լինէմ մեխնելով Ռ' Էնկ-
լօմի բարձր տեղը կըհամնէին, լանտէնի մօտ,
երկրորդ կառքին մէջ նստող երկու պահապաննեւ
ըը տեսան որ ապրանք եղած կառքը մուխով կըլեց-
էք : Տեռները տակնուվրայ ըրին որ կըակ եղած
տեղը գտնան, մէյ մըն ալ բոցն է յանկազծ գուրա
երաւ ու պատեց զիրհնք : Խակոյն նշան տրւին կեցր-
նելու, ու մեքենագործն ալ սուլելով նոյն հրամանը
տըլաւ :

“ՂԱ Ճայնեն՝ Ճամբորղներուն մեծ մասը գլուխ-
նին պատռուհաններէն գուրս կըհանեն, ու կըստես-
նան որ մեծ բոց մը հովին սաստիկ փչելէն կուգար-
ու կաւըերը կըպատէր. խիստ զարհուրելով մէկ
քանին կըսկսի պօտայ, քանի մը հոգի գետինք կը.

նետուին , կիյնան , կըլիբրաւորին կամ կըմեռնին : Սակայն երկու ձամբորդ ու երկու պահապան դրսներուն առջն կայսերակ չեղողւցին որ մարդ դուքս ելլէ : Քանի մը վայրկինեն ետքը կառքերը կայնեցան , կրակը ելած կառքը մշկաներէն զատուելով , մէջի եղողները ամենքն ալ վար իջան անփոսան :

“**Հ**ատ դժմար է հիմակուց զիտնալ աս դժբաղ դրութեան մանրամասն պարագաները, որուն պատճառը գրիթէ անծանօթ է. կրտք թէ շոգոյ մերքենայէն ածուխ մը ցատկած ըլլալով բունկցուցեր է կառքը, անմիջապէս դիւրավառ նիւթերու հետ հազորդելով. բայց աս ալ հաստատ չի գիտցըրիր, ինչըսու որ ճամբու թղթերը բոլորն ալ նոյն կառքի մէջ եղածներուն հետ երած ըլլալով, հարկ եղաւ լիէժ քաղաքը գլուխ որ իմանան թէ ինչ բեռնաւորած էր : Անձ գովութեան արժանի են ան ճամբորդներուն հանդարտութիւնը, որոնք մէկալները արգիլելով չի թողուցին որ շատ մարդ կեանքի լինին կորսնցունեն : Լիէժի Ա. Տըլավաշըրի բժշկապիտու բարեբազզութեամբ մէջը գոնըւելով՝ վերաւորներուն շատ հոգ տարաւ : Աս ետքիններուն մէջ փորդուկեղ խաթուն մը կար որ Պիիւքսէլ դարձաւ. ասոր ալ կուրծքին ոսկորը կոտրեր էր : Անձ պահապան մը Ա անհէրադ անունն մեռաւ, որիշ շատ պահապաններ ալ չարաչար վիրաւորւեցան : Ու արմանալի բան է որ աս զիալածին մէջ եղող անձինքը առջի բերանը վախնալնուն մեռերու վիրաւորւեր էին . վասն զի ապրանքներու կառքի մը հրկիզութիւնը չէր կինար վտանգ մը պատճառեւ ճամբորդներուն, մանաւանդ ան ժամանակը որ կեցնելու վրայ էին :

Ենտէփանտան օրագիրը ասանկ կըպատմէ առ դիպաւածը որ թղթաբերին ճամբայ հլալը ատենը ըստոյդ իմացւեր էր : «Վեց հոգի մեռած ու վեց ալմիբաւորած էն . հիմայ իմացւեցաւ որ կրակին բըւլնկիլը նիշատը բուհի մը սրուակէն էր , որ անշուշտ խորսուակած ըլլարվ տարածւեր է : Ասհեղանիւթը զիպուածով մը բաւրնկելով ու հովնալ աստիկանալով արագ ընթացքէն՝ կառքը երած պիտ’ որ ըլլայ : Ո՞չ շոգւյ մեքենային կառքը և ոչ բեռնելու առջի կառքը վնաս մը կրեց : Ամեննեին խուզվութիւն մը չինկաւ ծառաներուն մէջ : Աս առառու երկըթէ ճամբան սկսէր էր իր սովորական ընթացքը , ու ճամբորդները առջի անգամին պէս կըլիցւէին մէջը” :

գրեց, որն որ 1447 տարիովը կը լըմնցընէ

Տասնըեօթներորդ դարուն սկիզբը Գրիգոր Բաբերդ-
յին պատւական ժամանակադրութիւն մը շինեց (Օսման-
եան ինքնակալներուն, ինչւան Ալէկիմ թ., որ շատ կարևոր
է տըւած ծանօթութիւններուն ճշդութեանը ու հաւա-
տարմութեանը համար, նոյն ագգին վրայօք :

Հաւաքածոյ պատմոթեանց դիրք մըն ալ Առաքել
դաւրէժացին շննեց .ուրիշ մըն ալ Արեմիա Զելզպին ,որ
սուլթան Ահմէմիլէտ կ ին ատենը եղած Այէննայի պա-
տերազմն ալ դրեց ,նաև օսմանեան ինքնակալաց յաջոր-

գումարեան պատմութիւնը, և վերջապէս տեղադրութիւն
մը Պարսկաստանի, Ենասոլուի, Ջինի և Հայաստանի :
Հայ պատմիչներուն կարգե կը վերջացնէ Հայր Այի-
քայէլ Զամշեան միմիթարեան միաբանութենէն, որ շատ

գործքերէն՝ի զատ՝ ընդհանուր հայոց պատմութիւն մը հրատարակեց, ’ի ստեղծմանէ աշխարհի ինչւան 1784 թուականը օրն որ նոյն տարին տպւեցաւ Ա Ենթիկ. դ հատոր քառածալ:

